

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. A. Q.**, zast. Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou, se sídlem v Děčíně, Masarykovo nám. 193/20, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 2. 2004, č. j. 15 Az 418/2003 - 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajského soudu v Ústí nad Labem poštovní přepravou dne 27. 8. 2004, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2002, č. j. OAM-1218/AŘ-2002, jímž bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 11. 2001, č. j. OAM-6443/VL-10-OL3-2001, kterým byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), s tím, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro udělení azylu ani podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu, a že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 17. 5. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) bylo v projednávané věci pondělí 17. 5. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 31. 5. 2004.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem podána poštovní přepravou až dne 27. 8. 2004, nezbyvá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. 2. 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu